

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ विद्यागणाःस्तुतिपद्यसमूहाः ॥ ४९ ॥ वचनपठनं सरहस्यव्याख्यानं ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥
 नद्योद्धाः समुद्राश्च तथैवाप्सरसांगणाः ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव देवानां शिशवश्च ये ॥ ४४ ॥ स्त्रियश्च विविधा कारायांति रुद्रस्य पृष्ठतः ॥ सृजंत्यः पुष्पवर्षाणि
 चारु रूपावरांगनाः ॥ ४५ ॥ पर्जन्यश्चाप्यनुययौ नमस्कृत्य पिनाकिनं ॥ छत्रं च पांडुरं सोमस्तस्य मूर्धन्यधारयत् ॥ ४६ ॥ चामरे चापि वायुश्च गृहीत्वाग्निश्च धि
 स्थितौ ॥ शक्रश्च पृष्ठतस्तस्य याति राजच्छिद्रयावतः ॥ ४७ ॥ सहराजर्षिभिः सर्वैः स्तुवानो वषकेतनं ॥ गौरी विद्यायां गंधारी केशिनी मित्रसाक्या ॥ ४८ ॥ सा वि
 श्वासहसर्वास्ताः पार्वत्यायांति पृष्ठतः ॥ तत्र विद्यागणाः सर्वे ये केचित्कविभिः कृताः ॥ ४९ ॥ तस्य कुर्वन्ति वचनं सेंद्रा देवाश्च मूर्मुखे ॥ गृहीत्वा तु पताकां वैयात्यग्रे
 राक्षसो ग्रहः ॥ ५० ॥ व्यापृतस्तु श्मशाने योनित्यं रुद्रस्य वै सखा ॥ पिंगलो नाम यक्षेद्रो लोकस्यानंददायकः ॥ ५१ ॥ एभिश्च सहितो देवस्तत्र यातियथा सुखं ॥
 अग्रतः पृष्ठतश्चैव न हितस्य गतिर्ध्रुवा ॥ ५२ ॥ रुद्रं सत्कर्मभिर्मर्त्याः पूजयन्ती ह देवतं ॥ शिवमित्येव यं प्रादुरीशं रुद्रं पितामहं ॥ ५३ ॥ भावैस्तु विविधाकारैः
 पूजयन्ति मे हेश्वरं ॥ देवसेनापतिस्त्वेवं देवसेनाभिरावृतः ॥ अनुगच्छति देशं ब्रह्मण्यः कृत्तिकासुतः ॥ ५४ ॥ अथाब्रवीन्महासेनं महो देवो बृहद्वचः ॥ सप्तमं मा
 रुतं स्कंधं रक्षानित्यमंतं द्रितः ॥ ५५ ॥ स्कंद उवाच सप्तमं मारुतं स्कंधं पालयिष्याम्यहं प्रभो ॥ यदन्यदपि मे कार्यं देव तद्वदमाचिरं ॥ ५६ ॥ रुद्र उवाच
 कार्यं ष्वहं त्वया पुत्रं संद्रष्टव्यः सदैव हि ॥ दर्शनान्मम भक्त्या च श्रेयः परमवाप्स्यसि ॥ ५७ ॥ मार्कण्डेय उवाच इत्युक्त्वा विसर्जनं परिष्वज्य मे हेश्वरः ॥ वि
 सर्जिते ततः स्कंदे बभूवौ त्यातिकं महत् ॥ ५८ ॥ सहस्रैव महाराज देवान्सर्वान्मोहयत् ॥ ज्वालखं सनक्षत्रं प्रमूढं भुवनं भृशं ॥ ५९ ॥ च चालव्य नदच्चोर्वीति मोभूतं
 जगद्भौ ॥ ततस्तद्धारुणं हृत्वा क्षुभितः शंकरस्तदा ॥ ६० ॥ उमा चैव महाभागा देवाश्च समहर्षयः ॥ ततस्तेषु प्रमूढेषु पर्वतांबुदसन्निभं ॥ ६१ ॥ नानाप्रहरणं घो
 रमदृश्यत महद्वलं ॥ तद्देघोरमसंख्येयं गर्जच्च विविधा गिरः ॥ ६२ ॥ अभ्यद्रवद्रणे देवान् भगवंतं च शंकरं ॥ तैर्विस्तृष्टान्यनीकेषु बाणजालान्यनेकशः ॥ ६३ ॥
 पर्वताश्च शतद्वयश्च प्रासासि परिघागदाः ॥ निपतद्भिश्चैतैर्घोरैर्देवानां कंमहायुधैः ॥ ६४ ॥ क्षणेन व्यद्रवत्सर्वं विमुखं चाप्यहश्यत ॥ निकृत्तयोधनागाश्च क्रुत्तायु
 धमहारथं ॥ ६५ ॥ दानवैरर्दितं सैन्यं देवानां विमुखं बभौ ॥ असुरैर्वध्यमानं तत्पावकैरिव काननं ॥ ६६ ॥ अपतद्दग्धभूयिष्ठं महाद्रुमवनं यथा ॥ ते विभिन्नशि
 रो देहाः प्राद्वन्तो दिवौकसः ॥ ६७ ॥ ननाथमधिगच्छंति वध्यमाना महारणे ॥ अथ तद्दिद्रुतं सैन्यं हृत्वा देवः पुरंदरः ॥ ६८ ॥ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥